

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.430 van 5 december 1996
in de zaak A. 71.346/VII-14.815.**

In zake : 1. DE LANDSBOND DER BEENHOUWERS EN SPEK-
SLAGERS VAN BELGIE,
2. Alfons T'KINT,
3. Felix GERARD,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J.M. van HILLE,
kantoor houdende te GENT,
Groot-Brittanniëlaan 77

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Volksgezondheid en Pensioenen.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIE K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op
25 september 1996 door Advocaat J.M. van HILLE namens de
LANDSBOND DER BEENHOUWERS EN SPEKSLAGERS VAN BELGIE,
Alfons T'KINT en Felix GERARD werd ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

- "- het Koninklijk Besluit van 4 augustus 1996, tot
wijziging van het Koninklijk Besluit van
4 december 1995 tot onderwerping aan vergunning
van plaatsen waar voedingsmiddelen gefabriceerd
of in de handel gebracht worden of met het oog
op de uitvoer behandeld worden, (...)
- het model van vergunningsaanvraag en de erbij-
horende toelichtingsnota, welke door de Eet-
wareninspectie ter beschikking van de slagers
wordt gesteld te Antwerpen, Gent, Brugge,
Hasselt, Charleroi, Mons, Luik, Namen en
Libramont (...)"

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 5 november 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 november
1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
N. FRANCOIS die, loco Advocaat J.M. van HILLE verschijnt
voor de verzoekende partijen, en van Advocaat
B. VAN DORPE die, loco Advocaat Fr. IMPENS verschijnt
voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen omtrent het nadeel in het verzoekschrift doen gelden wat volgt :

"ERNSTIG NADEEL BIJ NIET-SCHORSING VAN HET BESTREDEN K.B., DE VERGUNNINGSAANVRAAG EN DE ERBIJHORENDE TOELICHTING.

Volgens het nieuw K.B. dienen de nieuwe vergunningen te worden aangevraagd uiterlijk vóór 31.12.1996 (artikel 4 van het bestreden K.B.).

Bij deze aanvraag moet een betalingsbewijs gevoegd zijn tot het bekomen van de nieuwe vergunning, nl. een vaste retributie van 1.200 BEF (ongewijzigd ten opzichte van het oud K.B.), maar ook een variabel recht dat dus zou moeten bepaald worden volgens de bijlage aan het nieuw en bestreden K.B.

Deze variabele retributie, in werkelijkheid een belasting, moet op zichzelf 120 miljoen BEF opbrengen aan nieuwe belastingen.

De niet-tijdige aanvraag en derhalve de niet-tijdige betaling van de vergunning, bedoeld in het bestreden K.B. kunnen aanleiding geven tot een gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maanden en/of een geldboete van 50 BEF tot 10.000 BEF bij toepassing van artikel 14 van de wet van 24.01.1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van voedingsmiddelen en andere producten (B.S. 8 april 1977), dat overtredingen sanctioneert in verband met artikel 3, 3°, b) in toepassing waarvan het bestreden K.B. is genomen.

Indien echter de nieuwe vergoeding, welke zeker voor de helft een belasting inhoudt, wordt betaald, dan weet men nu al dat er nooit enige terugbetaling zal zijn, indien de Raad van State het aangevochten K.B., vergunningsaanvraag en toelichting vernietigt.

Enkel het feit dat de opschorting niet zou worden bekomen en de vergoeding moet worden betaald, zou weer voor gevolg hebben dat een aantal slagers hun beroep en hun inrichting verlaten om te pogen elders als tewerkgestelde in grootwarenhuizen te worden aangeworven.

Het is dus verantwoord naar het recht dat steeds van toepassing is en naar billijkheid welke steeds wenselijk is dat de opschorting zou worden bekomen van het ten gronde aangevochten K.B., de vergunningsaanvraag en de toelichting";

Overwegende dat uit dit betoog moet worden afgeleid dat het aangevoerde nadeel de last is van een variabele retributie, volgens de verzoekende partijen een belasting, die volgens hen 120 miljoen frank zou moeten opbrengen; dat de verzoekende partijen daarom-

trent stellen dat, indien deze "nieuwe vergoeding" wordt betaald, er nooit enige terugbetaling zal zijn na annulatie van de bestreden akten en dat de betaling voor gevolg zou hebben dat een aantal slagers hun beroep en hun inrichting verlaten;

Overwegende, wat de eerste verzoekende partij betreft, dat zij niet met concrete gegevens aantoont in hoeverre dat nadeel, dat haar leden of sommige van haar leden zou treffen te haren opzichte zodanig ernstig is dat het een schorsing zou verantwoorden; dat ook geen enkel gegeven wordt aangevoerd in verband met de ernst van dat nadeel voor de onderscheiden leden van de verzoekende partij die een beroepsvereniging is;

Overwegende, wat de tweede en derde verzoekers betreft, dat in het aangehaalde betoog omtrent het nadeel dat hun door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akten zou treffen, geen enkel gegeven wordt aangevoerd waaruit de ernst van dat nadeel zou kunnen blijken; dat verzoekers meer bepaald niets zeggen over de financiële weerslag van de aangevochten bijdrage op de resultaten van hun beroepsuitoefening; dat zij evenmin aantonen dat juist zij door die tenuitvoerlegging verplicht zouden zijn hun beroep of hun inrichting te verlaten;

Overwegende dat aldus niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf december 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

M. -R. BRACKE.